

[Albrechtsen]

ting, som er ment på en anden måde end den, de rent faktisk virker på, og det må vi have opklaret.

I forbindelse med de konkrete foranstaltninger vil jeg gerne spørge fru Lone Dybkjær, om det er meningen, at tingene skal ligge stille her i Folketinget, hvis den radikale dagsorden vedtages, i perioden fra nu af og til det tidspunkt, regeringen skal vende tilbage med nogle forslag. Eller jeg kan spørge på en anden måde: vil fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre fra i morgen og fremefter være med til sammen med VS, SF og Socialdemokratiet at udarbejde konkrete forslag, f.eks. ud fra det beslutningsforslag, VS snart fremsætter? Vil man være med til det, eller vil man det ikke? Vil man læne sig tilbage og afvente, at regeringen eventuelt kommer med noget? Svaret på det spørgsmål tror jeg er den egentlige prøve på, hvad det radikale forslag går ud på, for vi ved jo alle sammen, hvordan det går med dagsordenernes efterlevelse – det så vi så sent som i sidste uge: regeringen efterlever ikke dagsordenerne. Hvis det ikke passer regeringen, så låder den bare være. Sådan vil det også gå her, medmindre vi får det meget klare svar fra fru Lone Dybkjær.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KRF):

Fru Lone Dybkjær sagde, det var ministerens sag at finde ud af det. Jeg må gøre opmærksom på, at der i 1 ha almindelig god dansk muldjord er opmagasineret 10.000 kg kvælstof, og denne kvælstofmængde vil selvfølgelig på et eller andet tidspunkt omsætte sig og udledes; den kan man da ikke sådan pludselig stoppe. Det er en klar biologisk umulighed på 3 år, selv om man fjernede al kunstgødning, at reducere udledningsmængden med 50 pct. Altså sætter man ministeren på en umulig opgave. Jeg håber ikke, at de Radikale ved, det er en umulighed, for så må der jo være et eller andet, man skal have hævn for, som jeg er uvidende om.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg forstår såmænd godt, at fru Lone Dybkjær brugte stærke ord heroppefra, især da

hun skulle svare på mit indlæg, men i de Radikales dagsorden står der:

»... – inden 1. februar 1987 at fremlægge en samlet plan – herunder investeringer – der betyder ...«.

Altså en plan. Hvor bindende er den, fru Lone Dybkjær, og hvem er den bindende for? Det står der ikke noget om.

I den socialdemokratiske-SF-dagsorden står der »bindende forskrifter«, fordi vi vil sikre os, at regeringen ikke løber fra sine tilsagn, noget, vi har set gang på gang. Jeg kunne måske også sige: for at være sikker på, at Det Radikale Venstre ikke løber fra sit tilsagn som dengang, da vi lavede NPO-handlingsplanen.

Så siger fru Lone Dybkjær: vi kender Socialdemokratiet – de gør bare sådan med pengene, når det drejer sig om investeringer. Jamen, fru Lone Dybkjær, der har da været en deputation fra Kommunernes Landsforening, som klart sagde, at hvis man fik nogle planer, kunne man også godt klare at finde de beløb, der skulle til – selvfølgelig under forudsætning af, at man ikke blev ramt af investeringsrammer og strafafgifter i den periode, vi taler om, og det står just også i Socialdemokratiets dagsorden, for det er jo forudsætningen for, at det kan lykkes.

Det tredje er investeringerne fra industrien. Jamen jeg har da i hvert fald set i fjernsynet, at Industrirådet har meddelt, at man er klar til at foretage disse investeringer – man har givet håndslag på dem. Der er altså ikke tale om, at vi bare gør sådan med midlerne; vi tager selvfølgelig ad notam, hvad der bliver sagt fra Kommunernes Landsforenings formand og fra Industrirådet. Når de siger, de vil, kan vi også være enige om, at de skal have det budskab, der skal til, nemlig investeringsrammer – og ikke kun, fru Lone Dybkjær, for 1987, men også fremefter. Det er derfor, vores dagsorden er langt bedre end Det Radikale Venstres.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal tilslutte mig de bemærkninger, hr. Løvig Simonsen kom med. Jeg ser heller ikke nogen grund til, vi skal have investeringsplaner for så vidt angår kommunerne og industrien. Det ligger klart, hvad de skal klare, vel at mærke hvis kommunerne får lov til at